

**Kirkeministeren (Povlsen):** Til den ærede Ordfører vil jeg sige, at det er ikke ganske logisk at sige, at vi skal vente, til der kommer Ansøgning fra et Menighedsraad, og saa gaa til Lovgivning. Hvorledes skal der komme Ansøgning fra et Menighedsraad, naar Loven forbyder det, Menighedsraadet ønsker? Nej, Vejen er ubetinget den, at vi her aabner Adgangen, og naar der saa kommer Ansøgning fra et Menighedsraad, kan det virkelig faa den Præst, det ønsker.

Til det ærede 7de landstingsvalgte Medlem (Nordby) skal jeg sige, at jeg er netop saa demokratisk, at jeg ønsker, at de enkelte Menigheder skal raade i deres egne Sager. De skal have den afgørende Indflydelse, og derfor skal det ogsaa være den enkelte Menighed, der skal afgøre, om den ønsker en kvindelig Præst eller ej.

Det ærede Medlem undrede sig over, at jeg havde nævnt en Biskop, der havde gjort gældende, at der ikke var nogen principiel Hindring for, at Kvinder blev Præster, da, som det ærede Medlem sagde, jeg ikke plejede at tage Hensyn til, hvad de samlede Biskopper ønskede. Maa jeg gøre opmærksom paa, at een Gang i min Ministertid har der foreligget det Tilfælde, at de samlede Biskopper havde udtalt sig for en Sag, og da var det det ærede Medlem, der var imod de samlede Biskopper, og mig, der var for de samlede Biskopper. I dette Tilfælde er det mig umuligt at være enig med de samlede Biskopper. Det er nemlig saaledes, at een Biskop siger: Der er ingen principiel Hindring for, at Kvinder bliver Præster, og en anden siger, at han ikke kan forstaa, at skriftlydige Mænd kan have en saadan Mening som den første Biskop. Saaledes bliver det vanskeligt at rette sig efter „de samlede Biskopper“ i dette Tilfælde.

**Dahl:** Det forekommer mig, at den ærede Ordfører vender Sagen paa Hovedet, naar hun paa den ene Side siger, at der er ikke noget Menighedsraad, der har udtalt Ønske om at faa en kvindelig Præst, og at der er saa faa. — der er vist for Resten kun een — kvindelige teologiske Kandidater herhjemme, og saa deraf udleder, at der er ingen Trang til dette Lovforslag; dermed begrundet hun saa sit

Standpunkt, at det kan udsættes, indtil Trangen kommer. Hvad det første Punkt angaar, at der ikke er noget Menighedsraad, der har udtalt Ønske om at faa en kvindelig Præst, har den højtærede Kirkeminister allerede svaret og vist, hvor lidt Indhold der er i denne Indvending fra den ærede Ordførers Side. Men det samme gælder med Hensyn til, at der er saa faa Kvinder, der vælger det teologiske Studium. Naar de paa Forhaand ved, at de er udelukkede fra at blive Præster i den danske Folkekirke, har de ikke nogen særlig Grund til at vælge det teologiske Studium. Men lad os give Kvinderne Adgang til at blive Præster i den danske Folkekirke, saa vil det vise sig, om der er Kvinder, der vælger det teologiske Studium.

**Ordføreren (Inger Gautier Schmit):** Jeg vil blot gerne sige til den højtærede Kirkeminister, at jeg kender godt Biskoppernes Svar og deres forskellige Syn paa denne Sag, men over deres Forskelligheder maa vi ikke glemme, at de alle som een ligesom Fakultetet har udtalt, at i denne Sag bør vi gaa frem med den største Varsomhed, idet det er en Sag, der træffer Menighederne ganske uforberedt, og der maa derfor gives dem den fornødne Tid til Overvejelse og Drøftelse. Det gaar igennem alle Biskoppernes og Fakultetets Svar, og det er det, vi fra vor Side ønsker.

**Nordby:** Den højtærede Kirkeminister udtaler overfor mig, at han netop ønsker, at de enkelte Menigheder skal afgøre, hvem de vil have til Præst, altsaa eventuelt, om de vil have en kvindelig. Ja, jeg kan nok forstaa, at det er det, den højtærede Kirkeminister vil have, men Menighedsraadene er ikke Kirkens Repræsentation; de repræsenterer de enkelte Sognemenigheder, men ikke den samlede Folkekirke. Thi, som min ærede Side-mand, det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Dahl), har udtalt — deri er jeg enig med ham —: Folkekirken som saadan har ingen Repræsentation, og en saadan burde Ministeren i første Instans have at støtte sig til i Stedet for sin egen Magtfuldkommenhed som administrativ Leder